

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a Slăbănogului

Ne așezăm la lucru și Mă vestesc vouă ca să deschideți cartea și să intrați în ea cuvânt, fiilor care-Mi vegheați venirea Mea la voi, iar de la voi Eu Mă împart prin voi la cei ce caută cuvântul Meu, că mulți îl caută și s-au învățat să-l caute, dar ce bucurie ar fi pe Mine să le și folosească lor învățătura Mea, și aceasta spun fiindcă mulți când se uită în cuvântul Meu nu se așează să-l și împlinească, și-și fac aceștia rost de răspuns greu înaintea Mea, ca unii care știu de la Dumnezeu, și nu dau să-și ajusteze pașii și inima după dorul Meu, după voia Mea, o, și Mă doare pentru voi, și numai Eu știu cât Mă doare această durere, că voi vă jertfiți mult, mult și mereu pentru cei ce vin la izvor când vin, dar nu-și fac ei statură sfântă după cum cere și învață pe om cuvântul Meu, căci s-au învățat să știe, dar nu să și facă pentru salvarea lor din păcat, pentru învierea lor din cele ce îi țin pe ei departe de Mine, o, fiilor.

Da, sunt pregătit, și-Mi tot pregătesc cuvânt de grăit ca să-l pun pe masă în ziua cea de strângere la izvor și să lucrez cu el pentru toți cei care vin în sărbători aici, că mult mai mult se așteaptă de la ei, multă împlinire și multă statornicie apoi, ca să nu mai fie amestecare aici în zile cu strângere de creștini, și să fie cu pretenție toată viața celor ce iau de la Domnul sfat pentru viața lor apoi, că altfel iau în zadar sfat, și-și fac rost de suferință pentru neîmplinirea cuvântului Meu, care vine să-l învețe pe om învierea și mântuirea lui cea de veci.

O, fiilor, iată de ce dau Eu să grăiesc prin voi mai răspicat în sărbători cu cei ce vin aici, la izvor, ca să ia cuvântul Meu în urechi și să-l audă până la inimă, dar cei care aud, și nu fac faptă apoi din cuvântul Meu, au de dat răspuns pentru aceasta înaintea Mea, că așa este drept să fie între om și Dumnezeu. O, când cei ce cred și se întâlnesc aici în sărbători, cea mai binefăcătoare întâlnire pentru ei și pentru Mine ar fi dacă s-ar lucra pentru îndreptarea faptelor rele și a îndeletnicirilor de tot felul a celor ce vin și ascultă de la Domnul. Le-am spus prin voi la cea din urmă întâlnire să-și pregătească fiecare o hârtiuță și să-și citească de pe ea cum ar vrea ei să vă purtați cu ei la întâlniri și ce le-ar place să le pregătiți ca să le cadă bine, ca să se simtă bine, și ca să facă apoi mult bine înaintea Mea și ei. Spun aceasta că-i văd vorbind unii cu alții, că au ce vorbi destul și că găsesc ce să vorbească, dar când să vorbească și cu voi, sau și cu Mine, o, nu-i văd să facă așa, n-au ce pune pe masă din inimi curate, din porniri sfinte, din Duhul Meu Cel scuturat peste ei în zile de întâlnire ca să-Mi arate ei apoi cât a crescut Domnul în ei, cât au crescut ei în Domnul, că aici e pus pe masă și pentru suflet, nu numai pentru trup, cum puneți voi pe masă pentru cei ce vin.

O, fiilor, Eu sunt Cel ce chem la sărbătoare și Mi-e dor să cresc în ei, în cei ce vin, și Mi-e dor să rodească ei faptele mântuirii și ale slujirii pentru Dumnezeu, că dacă vin, și nu cresc, Eu îi voi întreba de ce n-au crescut dacă au avut de unde să învețe și să crească pentru Dumnezeu.

Vă învăț în ziua aceasta și pe voi, și pe ei, pe cei care vin la izvor în sărbători cu strângere de creștini. Sunt Învățătorul și de aceea Îmi fac lucrarea ca să-l învăț pe om, căci Tatăl Mi-a împărțit să lucrez facerea omului, numai că omul se vrea înțe-les, măi fiilor. O, iată o durere a Mea dintre multe mari dureri pe care le îndur ca un Dumnezeu, iar acum spun pentru aceste apucături ale creștinului, spun și Eu că nu se alege cu nici un folos să fie înțe-les de cei din jur cel ce se vrea creștin. O, numai pagubă îi aduce lui această pretenție, că face creștinul apoi păcatul dezvinovățirii și al neumilinței prin aceasta, și face păcatul cârtirii și al îndreptățirii de sine, și iată ce lucrează creștinul în schimbul celor așteptate de Mine să le lucreze el înaintea Mea, iar cel ce lucrează așa, ajunge apoi la dispreț, la răceală de frați, la suflet greu și la nelucrare, fiilor.

O, e bună mustrarea, e bună foarte, Eu așa am spus, iar cei ce nu o iubesc pierd cununa vieții și o dau pe nimic, ca unii fără de certare peste ei, căci certarea este pentru fii, nu pentru străini. E vinovat omul mereu, mereu, și-și face rost de vină mereu, mereu, iar curățirea vinei lui, o, este rece de tot în el această grijă, iar dacă mai și este pe câte undeva peste cineva, e făcută de omul însuși așa cum îi convine lui, și nu de doctor este făcută, iar doctorul este fără de lucru, și n-am nici lui ce să-i plătesc pentru lucrul lui.

Fiilor, fiilor, punem pe masă neorânduilele, care se vor în drepturi și ele între creștinii poporului cuvântului Meu. O, ce nevoie are Domnul de dez-vinovățirea omului din partea sa însăși sau din partea fraților înaintea faptelor puse pe masă ca să fie cercetate? O, cum să mai fie cercetate faptele neplăcute când îndreptățirea fariseului apare pe masă cu nemulțumire tulburătoare, și nicidecum nu a-pare starea de căință a vameșului din pilda pusă de Mine în Scripturi pentru învățatură peste creștini?

Iată, nu are loc vindecarea și nu are putere când ea vine să lucreze, iar Eu, Domnul, îndur pe fariseul care se înalță pe sine în fața vameșului umilit prin păcatele lui, dar mai este, oare, și vameșul când ar fi să se umble peste biserică pentru cercetarea ei?

O, fiilor care v-ați ales să credeți pe Domnul întru venirea Sa cu învățatură pentru cei credincioși, o, nu căutați să nu fie văzuți pașii voștri și să fie apoi cercetați pentru greșelile pe care le-ați săvârșit pe cale. O, așezați-vă la sfat frățesc și umblați la greșalele voastre și căutați prin umilință iertarea lor, și să văd Eu că aceasta căutați.

Voi, cei care obștește viețuiți prin cetăți laolaltă ca să vă știți ai Mei, o, stați frumos și sfânt și în lumină împreună viețuind, ca nu cumva să vă pedepsească statul vostru în cetățile poporului Meu așa cum i-a pedepsit pe cei care au venit să stea și n-au stat umiliți și n-au stat frumos și sfânt, și au fost apoi prăbușiți de însăși purtarea lor necuviincioasă, ne-sfioasă, neluminată mereu, nesupusă veghii, și iată, vai celor fără de veghe peste ei, că aceia cad în voile lor și cad apoi de pe calea cu Dumnezeu pe ea!

În obștile poporului cuvântului Meu se descoperă totul cu lucrare de sus și de jos, chiar dacă nu se spune din locul în care Eu, Domnul, descopăr, iar dacă se și spune unii se căiesc, iar alții nu, și dau aceștia pe alții vina lor.

O, nu vă căinați ca să vă dezvinovați și ca să fie alții vinovați pentru voi, ci căiți-vă pentru voi și pentru ceilalți. O, căiți-vă pentru păcatele de la care suferiți dureri, că nu de altceva vă vin dureri. O, creștine, căinarea ta te așează în spatele celui căruia te caini, ca unul care ești nemulțumit și te caini împotriva celui de care ești nemulțumit. O, Eu n-am deschis gura în vremea durerilor Mele, ba i-am și ocrotit pe ai Mei de suferința Mea. O, suferiți cu iubire durerile când ele vin, că sunt curățitoare de o-mul cel vechi din voi și sunt învățătoare omului cel nou în voi, și care trebuie să răsară, iar dacă nu vă înnoiți prin dureri, o, ce v-ar mai putea înnoi pe voi?

Iată, lucrez cuvânt cu putere în el peste cei ce se numesc fii ai poporului cuvântului Meu prin cetăți. Am spus încă de la început, și iar spun la creștini: nu furați, nu mințiți, nu faceți desfrânare, nu doriți ce nu-i al vostru, nu ucideți nimic și pe nimeni, iar cei ce-și vor mântuirea, iată, nu caută să țină aceste ascultări, și atunci cum vor ei mântuirea lor?

O, aveți grijă unul de viața celuiilalt, viața cea cu ascultare, nu altfel grijă. Iar dacă nu ascultă omul de poruncile vieții, pot avea grijă unii de ceilalți cei ce viețuiesc împreună pentru slujire Domnului și pentru mântuirea lor?

O, fiilor, grijile și îndatoririle nu se îndeplinesc oricum. Voi pentru ele trebuie să vă sculați me-reu și să le împliniți mereu, că asta înseamnă că ați venit pentru slujire și pentru ascultare cu slujire, iar dacă nu pentru aceasta veniți, o, Îmi faceți greu mersul, fiilor, căci trebuie să fiți purtați dacă voi nu purtați și nu slujiți, și Mă doare ca să știu că nu înțe-legeți ce înseamnă slujire dacă veniți la Domnul, că văd pe unii cum își socotesc singuri felul lor de slujire și stau liniștiți socotindu-se că slujesc, dar dacă Eu rod de la ei nu culeg, o, ce va mai fi și cu ei?

O, fii și fiice, o, mări fiilor, mulți din voi sun-teți neputincioși și loviți pentru că nu ascultați întocmai să stați în cuib zburând și să zburați stând în cuib, așa cum Eu v-am povățuit ca să ascultați voi așa. Eu iar și iar vă spun că dincolo de hotarul pus de Mine în jurul vostru se pun turnări dușmănoase pe cale pentru dărâmarea voastră de lângă Mine, și nu toți credeți când vă spun aceasta, iar ca să credeți vă ajut Eu, că uitați-vă la cei ce nu mai sunt cu voi că n-au ascultat să nu umble, sau dacă umblă, n-au umblat cum se umblă și pe unde se umblă ca să vă păzesc Eu pe unde Eu pun pază pentru voi, că nu peste tot pun pază, din pricina multei umblări a oamenilor lumii pe toate căile, fiilor.

O, ferți-vă și iarăși zic, ferți-vă să nu cădeți sub puterea vrăjilor, sub batjocura farmecelor care zdrobesc pe cei peste care ele cad și-i scot de la Mine pe ei. Toți cei care nu ascultă de povața Mea cea împotriva farmecelor turnate pe cale de răufăcători, cad sub ele aceștia, și vă întrebați, poate, de cei ce au căzut de lângă Mine și nu mai sunt. Aceia n-au ascultat de paza cea întărită împotriva farmecelor puse pe cale și au ieșit pe drum, au ieșit cu neascultare și cu ascunderi pentru ieșire cu de la ei putere și voie, și au călcat în turnături când au ieșit, și cad cei ce nu ascultă, și nu știu ei ce mai fac apoi, de vreme ce dau să iasă de la Dumnezeu spre lume, unde colcăie puterea lui satana în toată lărgimea ei peste toți oamenii. Îmi cere satana dreptul peste cei ce nu ascultă călcând cuvântul Meu, iar Eu n-am cum să-l opresc ca să-i mai ocrotesc pe cei neascultători, și iată de ce e suferință peste cei ce se aleg să se dea Mie când vin și bat să intre, iar apoi cad neascultând și cad pe ei suferințe.

O, cine să mai vegheze unul peste altul, când toți au neveghe pentru ei înșiși, și nu ascultă de cuvântul care i-a rugat să stea sub veghe? O, este alunecare, iar veghe nu este. Am pus veghe, dar ea nu poate pentru cei ce nu ascultă. Se caută întunericul, care să acopere cele spre care sunt atrași cei fără de veghe peste ei, o, și ce să facem, oare? Cine veghea-ză peste cei adunați pentru veghe peste ei, peste statura lor cea din afară și cea dinăuntru și cea dintre ei, și peste toate simțămintele lor cine veghează?

Aș fi vrut să am peste tot popor frumos crescut, și rod să aducă el înaintea Mea prin slujire sfântă, plăcută Mie ea. O, e greu să se lase lucrat o-mul, îi vine greu aceasta. Grijă de sine îl tot scoate pe el de sub grijă Mea cea pentru el. Mereu, me-reu voi aduce cuvânt de creștere peste cei ce au venit să fie cu Mine pe cale, dar se cunosc cei ce au venit pentru slujire, și cei ce au venit să le fie lor bine și atât, și care au ales să fie tot ei nemulțumiți și cârtitori pe calea Mea cea cu greu străbătută ca să am grijă de cei ce vin să fie purtați de cei ce poartă sarcini.

O, aș spune la toți odată ca unui singur slăbănog: scoală-te și umblă! Dar pot să spun aceasta și celor ce nu le place să poarte cu adevărat sarcini cu trudă duse? Și celor ce nu se duc nici pe ei înșiși? Slăbănogul cel de treizeci și opt de ani fără mers pe picioarele lui s-a sculat la cuvântul Meu și a umblat ca unul care n-a fost slăbănog, dar nu tot așa este cu cel ce nu caută vindecarea lui așa cum și-a căutat-o ani la rând slăbănogul pomenit azi, și pe care Eu l-am vindecat acum două mii de ani găsindu-l aș-tep-tân-du-și ani mulți vindecarea. O, acesta și-a căutat treizeci și opt de ani vindecarea și nu și-a pierdut nădejdea și răbdarea, dar cei ce-și caută astăzi vindecare nu pot nici mai puțin să facă aceasta, și se plictisesc așteptând și se răzvrătesc apoi pe Domnul.

O, mări poporul Meu de peste tot, dacă tu te știi popor al Meu, o, ajută-Mă să te văd că lucrezi să și fii. Te văd însă abătut de la ascultare și te văd stând cu lumea și luând din obiceiurile ei cele vătămătoare de suflet. Mă doare când te văd ce ai ajuns să faci când tu zici că Mă cauți pe Mine cu căutarea ta. Voi veni cu multă trezire în zi de praznic de Rusalii și vă voi avea aici și vă voi spune vouă povețe noi și vă voi învăța ce este de lepădat din obiceiurile pe care le-ați luat în fire și care sapă să vă dezrădăcineze și să vă pierdeți paza Mea cea pentru voi, fiilor care sunteți aproape de cetatea Mea de cuvânt, și, iarăși, voi, cei care veniți de departe spre izvor ca să luați de la Domnul vlagă nouă pe calea cea numai cu primejdie pe ea, căci calea mântuirii este pândită mult de dușmanul de satana, care pune me-reu pe cale primejdii ca să-i prindă pe creștini.

O, nu mai este nici un adăpost de vre-me rea pe cale, că e satana care pune pe cale curse fel de fel pe calea lumii, pe unde umblă și creștinii cei credincioși cuvântului Meu, și de unde iau și ei obiceiuri vătămătoare de sfințenie și de statornicie cu răbdare pe cale.

Acum, fiilor, aș-tept iar și iar prilej să vă fiu de veghe vouă prin cuvântul Meu spre voi, dar începeți, Mă aplec și vă rog, începeți o nouă veghe, căci veghea a slăbit de tot, iar duhul dezvinovățirii nu pleacă din firea celor ce n-au înțeles de ajuns cum trebuie să meargă ei pe calea cea cu Domnul, și se trezesc răzvrătindu-se pe cei ce-Mi sunt servi între Mine și ei, și este cea mai mare primejdie aceasta pentru ei, pentru cei ce se răzvrătesc.

O, puneți-vă veghe peste voi! Eu văd primejdia toată, fiilor. Eu văd, nu uitați să credeți aceasta voi, și văd cum și voi vă lucrați primejdii vouă fără să știți, numai că Domnul, Care vede, vine și vă spune vouă toate, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24-04/07-05-2017